

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ TURBULY LILLA ÍRÓNŐVEL

Február 13-án délután a Deák Ferenc Megyei Könyvtár gyermekkönyvtárának meghívott vendége Turbuly Lilla író volt. Bár ez így nem fedi a valóságot, hiszen verseket is ír a regények mellett, illetve kritikákat színházról, könyvekről. Az olvasóterem zsúfolásig megtelt, rengetegen voltak kíváncsiak az írónőre. Az Ady iskolából egy harmadikos és egy negyedikes osztály tanulói jöttek el a találkozóra, de szép

számmal képviseltették magukat a Cimbora-klubunk tagjai is. Meglepetésünkre jó pár felnőtt is érkezett, s ugyanolyan érdeklődést mutattak, mint a gyerekek.

Az író-olvasó találkozó fő témáját a „Kosársuli” című ifjúsági regény adta, amely a „Pöttyös könyvek” sorozatban jelent meg 2011-ben. Ez a könyv különösen nagy szerepet játszott a közelmúltban a gyerekek körében, ugyanis ez volt az Irodalmi kalandozások című levelezős játékunk első fordulójának olvasnivalója; ehhez a kötethez kapcsolódtak az írásos feladatlap kérdései.

Az író-olvasó találkozót Gyenes Imre kollégánk vezette, irányította nagyon tudatosan; minden részletkérdésre kiterjedően beszélgetett Turbuly Lillával. Első kérdése az írónővel már régebben készült interjú egyik pontjára vonatkozott; hogy tudniillik Lilla az iskolában diákként a pad alatt, titokban rengeteget olvasott. Hogy melyik könyvvel „bukott le”? Éppen Lampedusa *A párdúc* című könyvét olvasta, amikor pedagógusa „lefűlelte”. Kiderült, már gyermekkorában falta a könyveket, olvasott mindenfélét. Kedvencei azonban a „Pöttyös könyvek”, illetve a „Csíkos könyvek” sorozat megjelent kötetei voltak. Csak néhányat említsünk ezek közül! Szerepelt olvasmányélményeiben többek között Szabó Magda Abigélje, Kertész Erzsébettől a Teleki Blanka, a „pöttyösök” közül Balázs Ágnes, G. Szabó Judit, Nagy Katalin, Padisák Mihály regényei. De nem csak lányoknak szóló műveket olvasott, kedvencei közé tartoztak az indiánregények is (szülei ugyanis begyűjtötték az összes híres indiánregényt, hiszen fiút vártak második gyermekként).

Lilla feltette a kérdést a gyerekeknek, hogy van-e köztük pedagógusgyerek? Mivel az ő szülei tanárok voltak, elég sokszor megtapasztalta a „pedagógusgyerekség” hátrányait. Diáktársai úgy hitték, hogy azért kap jó jegyeket, mivel szülei abban az iskolában tanítottak. Ő azonban meg akarta mutatni, hogy semmilyen kivételezett helyzetben sem érzi magát, ezért is döntött úgy, hogy iskolát változtat. A hetedik osztályt már Nagykapornakon, a sportiskolában kezdte. Innentől kezdődtek a „koleszos” évek, távol a családtól, a megszokott barátoktól. Magas termete, sportérzéke, labdajátéka - mindezek közrejátszhattak abban, hogy kosárlabdázni kezdjen a nagykapornaki sportiskolában. Új környezet, új kihívások, új társak, a kollégiumi élet szigorú kötöttsége – mindezek az elején még nagyon megviselték a könyv főhősének, Julcsinak is az életét. Mint kiderült a beszélgetésből, a főhős Julcsi alakját nem egy az egyben saját alakjából mintázta az író, csak kevert bele az ő személyiségjegyeiből is. Dóri, a barátnő alakja azonban kísértetiesen hasonlít saját gyermekkori barátnőjére, okossága, visszahúzódó természete révén. Persze mint

minden kamaszlány életében, Julcsiében is feltűnik a szerelem egy bizonyos Karez nevű fiú iránt.

Hogy melyek a hátrányai, illetve előnyei a kollégiumi életnek? Hát... lehetne sorolni: a korai kelés; sorban állás a fürdésnél; a szülőktől való elszakadás; a régi barátok elvesztése. S hogy mi a jó benne? Például: megtanulják a diákok az önálló életre való felkészülést; új barátokat szereznek; sok diáksínyben lehet részük...

Az író felvette a hallgatóságának, a gyerekeknek a kérdést: szerintük írja-e meg a Kosársuli folytatását, második részét? S abban, szerintük hogy alakuljon Julesi további sorsa? Maradjon szerelmes Karezba, vagy feltűnjön egy újabb barát?

A Kosársuli ismertetése kapcsán felmerült a jogos kérdés: a gyerekek szerint mikor játszódik a történet? A közelmúltban vagy netán régebben, az ő szülei fiatalsága idején? Lilla elárulta, hogy ő az 1990-es évek közepére tette a cselekményt, hogy közelebb varázsolja azt a koleszos világot a mai diákok számára. Ez az oka annak, hogy a regényben feltűnik Madonna, illetve Brad Pitt alakja is.

Miután így „kiveséztük” a Kosársuli könyvet, jöhettek a következő kérdések az író munkásságával kapcsolatban. „Csak regényeket írt? Milyen könyvet szeret leginkább írni? A nap melyik szakában tud alkotni leginkább?” A válaszok magukért beszéltek... Megtudhattuk, hogy Turbuly Lilla az irodalom birodalmából leginkább a verseket kedveli; legszívesebben költeményeket ír. Kiderült az is, hogy van egy kimondottan gyermekek részére írt gyermekverskötete, amely a *Titkosírás* címet viseli. Hogy miért titkosírás? A könyvben a hat éves Peti titkos „naplójába” pillanthatnak bele az olvasók; hogy milyen dolgok, témák izgatnak egy hasonló korú „rosszcsont fiút”. A svéd gyermekversek mintájára írt, számunkra kicsit „más” versek, a rímnélküliségükkel, a ritmus hiányával az író számára különösen kedvesek. Kedvenc gyermekverskötete, olvasmánya volt a svéd gyermekverseket felsorakoztató „Ami a szívedet nyomja” című antológia. Ennek mintájára született meg tollából a *Titkosírás* vékonyka kötete. Kiderült, hogy Lilla is írt már naplót öt évesen barátnőjével közösen, amikor még csak pár betűt ismertek.

A válaszokból az is kiderült, hogy rendszerint délelőttönként írja meg a maga számára előírt napi „kötelező” írásmennyiséget, ami minimum egy oldalt jelent; fogalmazhatnánk úgyis, hogy délelőttönként „szállja meg az ihlet”. Utána aztán a nap további részében már teheti azt, amihez éppen kedve van, illetve intézheti egyéb ügyes-bajos dolgait.

A gyerekek arra is kíváncsiak voltak, melyik a legkedvesebb eddigi kötetei közül, melyik áll szívéhez legközelebb? A válaszból megtudhattuk, hogy az író elsőként megjelent regényét tartja legfontosabbnak, amelynek címe: *Eltévedt hold*. Hogy miért? Talán azért, mert amikor megtudta, hogy ki fogják adni, s megjelent a könyvesboltokban, akkor érezte úgy, hogy most már ő is az ÍRÓK népes táborába tartozik. A könyv nagy sikert aratott, ezt a dedikálások alkalmával joggal érezhette Lilla. Folytatásaként – szintén felnőtteknek szólóan – következett az *Üveghold*, amelynek férfi főhőse van.

A sok-sok kérdés megválaszolása után óránkra pillantottunk, és sajnálattal vettük tudomásul, hogy a találkozóra szánt idő elrepült. Megköszöntük az érdekes beszélgetést, azt, hogy bepillantást nyertünk az író alkotásainak műhelytitkaiba. A gyerekek szedelőzködni kezdtek, jó páran dedikáltattak is. Az összegyűlt lelkes hallgatóságnak (lett legyen az felnőtt vagy gyerek) vissza kellett csöppenni a valóságos világba, a hétfő délutánba...

Biztosan sokunk véleményét fogalmazzuk meg, ha azt állítjuk, hogy ilyen „rendhagyó percekre, órákra” minél többször szükségünk lenne a szürke hétköznapiakban!

Fejesné Szabó Piroska